

tulla. Madise pääwäl 1217 olid nemad fölk veel Wilandi linna lirilus Jumalat palumas ja siis läksid rõõmsastesse Jumala abi peale lootes waenlaste vastu. Lembit oma rahwaga oli seda suuldes metsa oma väega ennast ärapeitnud, torraga lipusid nüüd tema rahwas igalt poolt riisti rahwa väe peale. Wolfiin Saksteega seisid keskpaigal, paremal pool Rube Liivirahwaga, ja vahemal pool Lätti rahwas. Lahing oli suur ja kibe, kaua aega sai sõditud, ilma et oleks selgeste teada, kumbka fätte wööt pidi jäädma. Aga kui Gestlaestee ülem peälisk Lembit oli tapetud, siis hakas ka nende julgus kaduma. Wööt jääri riisti rahwa fätte, paganad said peale tuhat tapetud, suur hulk pistis joosu. Veel kaks Gestlaestee pealikuid Motele ja Maaniwalde said sel pääwäl äratapetud, aga ka riisti rahval oli suur survastus, wana aus peälisk Rube ei saanud ka mite koeu poole minna. Kolm korda oli tema jo selle lahingis haawatud, aga siiski ei jätnud tema omad mite mahja, wapeaste sõdis tema edasi. Wiimaks pistis suur oda teda lehast läbi ja läbi. Surma peäl kandsid tema omad teda lahingist välja, förvale. Külap fökide näu peält oli survastus näha, tema aga oli rõõmus, et ta veel näha sai, et wööt riisti rahwa fätte jää. Seda aga lahates, et temal mite enam kui neli surma haawa ei olnud ja mite viis, nagu Ünisteegial Jeesuse sel. Suure rõõmuga liitis veel fökige rahwa suuldes Issanda suurt armu, et tema teda paganate pimedusest oma armu tiigi walgujele oli saatnud, wölliis veel Issanda

sanda öhtuföömaaeca saakramenti vastu ja heitis selle järel rõõmsastesse oma hinge, Issanda armu peale lootes. Tema lapsed olid fök jo enne surnud, üks ainus tütar jääri temast järel. Tütre nimi oli Hedwig, keda üks suurt sugu Saksa mees, Juhan Ungern abikaasaks wöötis, nendest on suur ja suulus mõisnikude sugu signud, kes praegu meie maal elab. Kõik riisti rahwa vägi leinas teda. Riisti rahwa vägi läks selle järel edasi ja tegid Gestlaestega rahu lepitamist, kes riisti usku lubasid heita ja fa oma poege pandiks andsid.

Ei aga Saaremaa rahwas, kuida jo enne nimetatud, fökige langefaelsemad ja paigal föa asutajad olid, selle pärast oli nüüd riisti rahwa nõu nende vastu sõdida, ja kui korda läheks, neid ära wöita. Paastu kuul, aastal 1218 tahsid üle mere jääd Saaremaale minna, aga Saleja jõe suul tulid jo Saarelaesed nende vastu. Nemad pistasid Lääne maale põgenema, riisti rahwas nende taga. Lääne maa rahwas lubas ueste püha ristmist vastu wöitä ja kiriku mäksud maksta, ja andsid selle peale oma seast mehi ristirahvale pandiks.

Püiskop Alberti abjad läksid ifa fitjumaks, waenlased ifa vägewamaks. Gestlaesed ep olnud veel mite äratwoideitud, Venelaesed, iseäranis Noorwgroni suurfürst tahsid temale otta teha, fa Semgalli rahwas Kuura maal ollid veel paganad, ja tegid paigat föda, ja Litwa rahwas olid enam waenlaste, kui tema poelt. Saksa maalt ei tulnud ka mite enam